

ICOON: Etienne (Tienne) HEUGENS.

°18-7-1937

DE VOETBALLENDE PRIESTER.

Etienne Heugens geboren te Deinze op 18 juli 1937 bracht zijn jeugd door in de Legeweg (Dries) te Petegem. Etienne liep school aan het Sint-Hendrikscollege te Deinze. Tijdens zijn humaniora opleiding speelde Etienne in de schoolploeg en behoorde tot de betere spelers.

Zoals zoveel jongeren uit die tijd, op het einde van zijn middelbaar onderwijs aan het Sint-Hendrikscollege, sloot Etienne zich aan bij de voetbalorganisatie KMSK Deinze. Reeds op jonge leeftijd had Etienne een grote voetbal begaafdheid.

Op 17-jarige leeftijd, zonder enige jeugdopleiding, werd Etienne gedropt in het eerste elftal. Hij was van in het begin een onmisbare pion. Hij speelde 16 jaar lang in het eerste elftal. Van 1954 tot 1970 bij SK Deinze.

Na zijn middelbare humaniora ging Etienne naar het seminarie in Drogen. Normaal gesproken was het niet mogelijk om als seminarist op een voetbalterrein te staan. Maar het bestuur van SK Deinze kon een overeenkomst sluiten met zijn oversten. Indien zijn seminarie verplichtingen het toelieten mocht Etienne aan de wekelijkse trainingen en de zondagse competitiewedstrijd deelnemen, op voorwaarde dat hij werd opgehaald door het bestuur en stipt terug werd gebracht naar het seminarie. Alsook werd het dragen van de religieuze kledij, een voorwaarde.

Het is een unicum in de Belgische voetballerij dat een seminarist/priester op de voetbalvelden te zien was.

Door zijn opleiding als seminarist was het niet altijd mogelijk om aan de competitiewedstrijden deel te nemen. Het was dan ook een ganse opluchting voor de supporters wanneer Etienne aan de aftrap verscheen want hij was een onmisbare schakel.

Hij werd vooral gekenmerkt door zijn zelfbeheersing. Zijn voornaamste voetbalkwaliteiten kwamen vooral tot uiting door zijn rijk voetbalintellect, zijn meesterschap in techniek, zijn doorzettingsvermogen en zijn volle overtuiging in duels. Zijn werkkraft en lichamelijke conditie waren een toonbeeld voor zijn ploegmaats. Een grote hoedanigheid was zijn sportieve verbetering in de duels. Ook zijn persoonlijkheid en zijn eerlijke sportiviteit was een voorbeeld voor ploeggenoten en tegenstanders. Hij was niet de speler die in de “spotlights” wilde staan.

Een beeld uit de eerste naoorlogse competitie ontmoeting Sparta Petegem - SK Deinze op 24/2/1960, gespeeld aan Den Dries. Enorme belangstelling rond het veld. Niet supporters tot staan boven de staantribune. Deinze in den aanval met de twee seminaristen in actie, Dany en Etienne. Bekijk de verbetering op hun gezicht. Een doelpoging van Etienne onder toezicht oog van Dany en rechts Andero Van Maldeghem. De Petegemaren in V-bals getoekende trui zijn: links Lerooy en Armon. De Petegemse keeper Lucien Van Lancker (die later nog vele jaren het doel van Deinze zou verdedigen) grijpt de bal.

In zijn beginjaren speelde Etienne als aanvaller. In de jaren '50 was Etienne tweemaal **de reddende engel**. Door zijn toedoen bespaarde Etienne, SK Deinze tweemaal van een degradatie uit nationaal voetbal. Hiermede is zijn naam voor

1956-1957 (Degradatiematch Deinze - Tiel 2-1 - 2x Et. Heugens)
Bovenaan naar er: Van Izeghem Gerard Gobert Antoine De Dapper Michel Wydooghe Gerard
Van Havermaet Beulens Rik
Onderaan naar er: Den Blauwen Fernand Van Maldeghem Andre Heugens Etienne
Demeyer Gilbert Moreels Antoine

eeuwig en altijd verbonden met SK Deinze. De eerste maal in het seizoen 1955-1956. Op 20 mei 1956 moest SK Deinze, op neutraal terrein te Izegem een barragematch spelen tegen Stade Moeskroen. De verliezer degradeerde uit bevordering (4de klasse). SK Deinze won de wedstrijd met 1 – 0, nadat Etienne een glansprestatie had naar voor gebracht. De tweede maal in het seizoen 1956-1957. Op 28 april 1957 was de laatste competitiewedstrijd SK Deinze – FC Tiel geprogrammeerd. Het was een wedstrijd van “alles of niks”. Een van beide ploegen degradeerde. FC Tiel had genoeg aan een gelijkspel om de degradatie te vermijden. Op de 25ste min. scoorde Etienne een doelpunt voor SK Deinze. Negen minuten voor het einde van de wedstrijd maakte Tiel gelijk. Onmiddellijk was er

een begrafenis stemming op het terrein want hiermede tuimelde SK Deinze naar provinciaal voetbal. MAAR men had de slagkracht van Etienne niet meegeteld. Op de allerlaatste minuut, juist voor het afluiten van de wedstrijd, werd een inzenden van Fernand Den Blauwen verkeerd ingeschat door de Tieltse doelman en deze liet de bal door zijn handen glippen. Etienne was als een “duiveltje in een wierook vat” erbij om de bal in het doel te duwen. De ref blies het einde van de wedstrijd. De toneeltjes die daarop volgden waren onbeschrijfelijk. Etienne redde met zijn twee doelpunten de Deinse meubeltjes en SK Deinze bleef in nationale afdeling.

Hij vervulde zijn legerdienst in 1960. Hierdoor was het mogelijk om veelvuldiger te voetballen. Hij was in de mogelijkheid om praktisch alle competitiewedstrijden te spelen. Etienne had een zeer grote bijdrage aan het uitzonderlijk seizoen 1959-1960. SK Deinze speelde overtuigend kampioen in eerste provinciale.

In 1963, na zijn seminarie opleiding werd Etienne tot **priester** gewijd. Het voltallig bestuur en spelers waren hierop aanwezig. Hij werd aangesteld als studiemeester in het Sint-Jozefcollege te Sint-Niklaas en in deze hoedanigheid kon de priester veelvuldig deelnemen aan wedstrijden. Ondertussen geëvolueerd als middenvelder was Etienne een onmisbare speler in het eerste elftal. Het was een enorme verzwakking voor het elftal wanneer Etienne niet deelnam aan de wedstrijd. In de jaren '60 was hij menigmaal de matchwinnaar en door zijn toedoen werden vele wedstrijd succesvol afgesloten.

Foto Marnix Cornelis
1966 - 1967 Deinze - Izegem 0 - 1 22-1-1967
 Bovenaan l naar r: Van Lancker Lucien Van Lerberghe Martens Fernand
 Martens Hubert De Graeve Stefaan Heugens Bijl Remy (Verzorger)
 Onderaan l naar r: Den Blauwen Fernand Lefevre Roger Willems Maurice
 Rogiers Ellie Van Autreve Lue

Midden jaren '60 onder leiding van gewezen internationaal Maurice Willems, die fungeerde als speler-trainer bij SK Deinze, kende Etienne zijn hoogtepunt als voetballer. Weliswaar maakte hij niet zoveel doelpunten meer maar hij was de stuwende en controlerende voetballer. SK Deinze kende een hoogconjunctuur in 4de klasse. SK Deinze wierp zich op als te duchten tegenstander.

De volgende jaren kende SK Deinze een dieptepunt in hun voetbalgeschiedenis, mede door het feit dat er geen opvolging was voorzien binnen de SK-rangen. SK Deinze zakte zelfs naar tweede provinciale. Doch, mede onder impuls van de 35-jarige Etienne kon SK Deinze kampioen spelen in tweede provinciale. Nu was het aan de jongeren om zich te bewijzen. Wat dan ook in de jaren '70 gebeurde.

In het jaar 1970 nam Etienne **afscheid** van SK Deinze. Tijdens de laatste thuiswedstrijd werd Etienne, voor zijn verdienste, door bestuur, supporters en sympathisanten op een waardevolle wijze gehuldigd.

Etienne Heugens werd rond 1970 gehuldigd voor zijn activiteiten als speler bij SK. Rechts van hem staat Achiel De Clercq en met uiterst rechts Julien Maesele en zijn zoon Yves. (Foto Rol, verzameling Achiel De Clercq)
 Foto uit het boek "75 jaar SK Deinze" - Stefaan De Groot

SK Deinze - Kampioen op veld van FC De Pinte - 1969 - 1970

Foto marnix Cornelis

Doch Etienne hield zijn voetbalschoenen nog niet aan de haak want hij ging nog, voor een korte tijd, aan de slag bij Sint-Niklaas die toen in tweede klasse uitkwam.

Door zijn persoonlijkheid, zijn menselijkheid, zijn eenvoud, zijn voetbalkwaliteiten past Etienne zeker in het rijtje

SK-ICONEN

